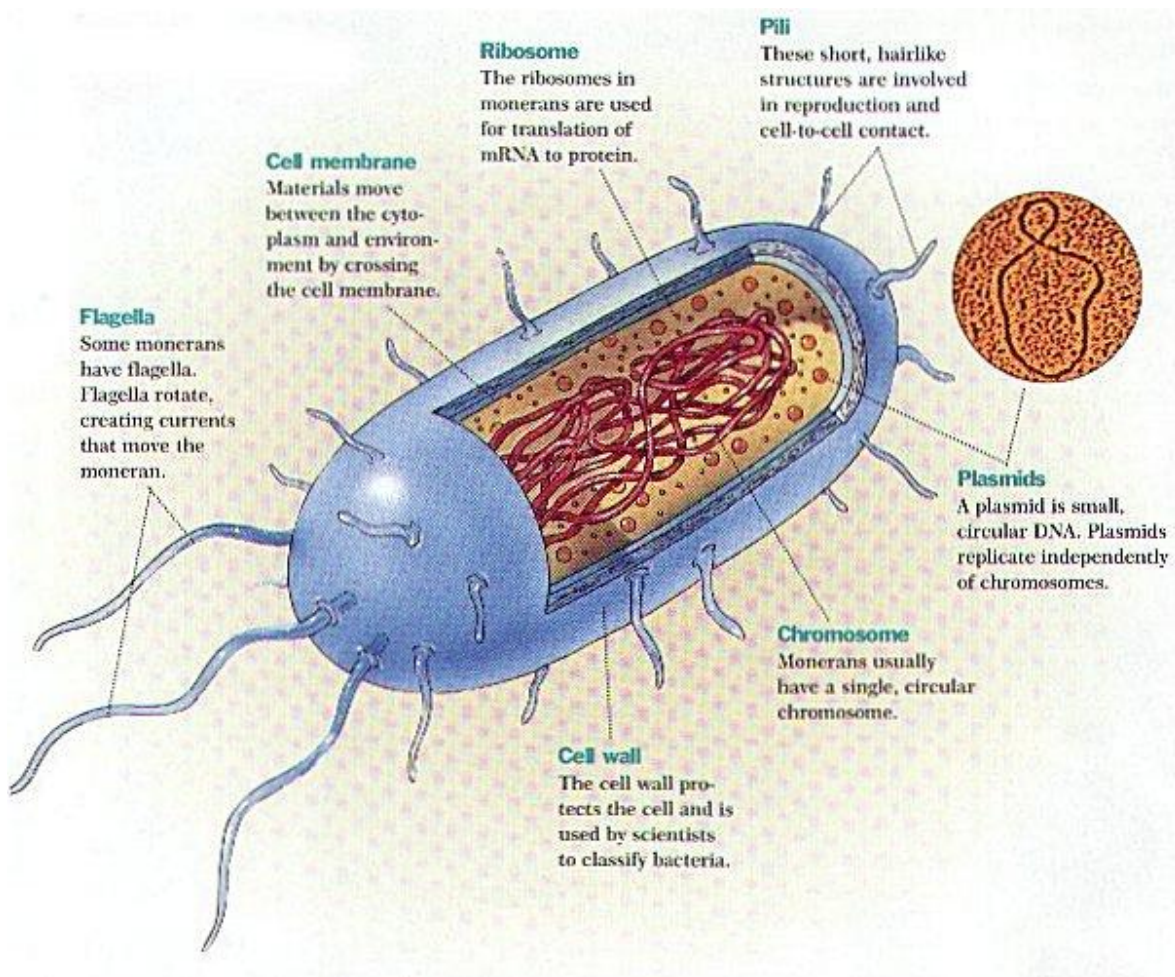

آزمایشگاه میکروپ شناسی

گروه مامایی و پرستاری

مدرس : دکتر مرجان شاه ایلی

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

باسمه تعالی

جلسه اول: آشنائی با تجهیزات آزمایشگاهی، میکروسکوپ و رنگ آمیزی ساده

قبل از هر چیزی می بایست به این نکات اشاره کرد که اولاً حضور یک دانشجو در محیط آزمایشگاه می بایست همراه با روپوش آزمایشگاه باشد تا از هرگونه آلودگی و انتقال آن به محیط بیرون جلوگیری شود و ثانیاً هنگام خروج باید دست هارا با ماده ضد عفونی کننده مناسب شست و حتی الامکان تامی توان ناخن هارا می بایست کوتاه نگه داشت تا از آلودگی های بعدی جلوگیری شود. علاوه بر موارد بالا یک فرد آزمایش کننده زمانی در کارهای خود موفق می باشد که بتواند وسایل موجود در آزمایشگاه را بخوبی شناخته و در زمان مناسب از آنها به طور مناسب استفاده نماید.

۱- Autoclave :

از این وسیله جهت استریل کردن محیط کشت های آزمایشگاهی و منسوجات استفاده می شود. این ظرف دیگ مانندی که از دو جداره برخوردار می باشد تا تولید بخار و ایجاد فشار باعث نابودی تمام اجرام زنده می شود. در بین دو جدار این وسیله یک المنت حرارتی قرار داده شده است که بر روی آن آب ریخته می شود سپس مواد که قرار است استریل گردد در وسط آن گذاشته می شود. لازم به ذکر است که لایه وسط از تماس مواد و وسایل با آب جلوگیری می کند. در ادامه در ظرف رابسته و به وسیله پیچ های تعبیه شده فوقانی درب آن را محکم می کنیم. دستگاه را روشن کرده و اجازه می دهیم تا با گرم شدن المنت و به جوش آمدن آب در درون دستگاه بخار ایجاد شود. بر روی تنه دستگاه یک شیر خروجی قرار داده شده است که در زمان جوش آمدن باید باز باشد تا تمام هوای موجود در آن خارج شود و جای آن را بخار آب بگیرد زمانی که از این شیریک دود سفید که به دم روباه تشبیه شده است خارج گردید آن را می بندیم. دستگاه را بر روی دمای ۱۲۱ درجه قرار داده و اجازه می دهیم تا فشار درون دستگاه که بوسیله یک درجه که بر روی دستگاه قرار داده شده است به ۱۵ پوند برسد و از همین لحظه ۱۵ دقیقه زمان می گیریم.

در صورتی که دستگاه سالم باشد به بوسیله ترموستات درونی دما و فشار تنظیم شده و بطور اتوماتیک دما بر روی ۱۲۱ درجه و فشار بر روی ۱۵ پوند باقی می ماند در غیر این صورت می بایست مرتباً دستگاه را کنترل نمود تا از شرایط استاندارد خارج نشود.

پس از پایان ۱۵ دقیقه دستگاه را خاموش کرده و شیر خروجی را به آرامی باز می کنیم تا تمام بخار موجود در آن خارج گردد. لازم به ذکر است که در دمای ۱۲۱ درجه و فشار ۱۵ پوند مواد مایع درون دستگاه به هیچوجه به جوش نمی آید و در صورتی که فشار را بوسیله شیر تخلیه به یکباره کم کنیم مواد درونی به جوش آمده و احتمال خروج آنها از درون ظروف وجود دارد.

هرازمدتی می بایست سالم بودن دستگاه را کنترل نمود که این عمل با استفاده از چسب های مخصوصی که دردمای ۱۲۱ درجه و فشار ۱۵ پوند به رنگ قهوه ای درمی آیند انجام می شود و یا از باکتری باسیلوس استروترموفیلوس که اسپورش مقاوم ترین اسپور به حرارت می باشد استفاده نموده ، در صورتی که اسپور این باکتری در اتوکلاو از بین برود نشانه سالم بودن دستگاه اتوکلاومی باشد.

۲- Oven :

از این وسیله که تولیدکننده حرارت خشک می باشد جهت استریل کردن ظروف شیشه ای ، فلزی و گاه در برخی آزمایشات جهت خشک کردن کاغذ صافی استفاده می شود. این دستگاه قابلیت این را دارد که تا ۲۰۰ درجه حرارت ایجاد کند. برای استریل کردن ظروف ، پودرها و روغن ها دمای ۱۷۰-۱۵۰ درجه به مدت ۳-۱ ساعت کفایت دارد. از قراردادن ظروف پلاستیکی در این وسیله بطور جدی می بایست خوداری نمود.

۳- Water bath :

این وسیله که در اصل یک تانک آب مجهز به یک موتور جهت چرخش آب ، المنت حرارتی جهت تولید دما و ترموستات جهت کنترل دما می باشد در میکروبیولوژی از آن جهت قراردادن لوله های حاوی سوسپانسیون میکروبی و رشد میکروب استفاده می شود. علت استفاده از موتور در این دستگاه این است که آب به گردش درآمده تادمای تمام قسمت های یکنواخت گردد.

۴- Incubator :

از این دستگاه جهت گرمخانه گذاری محیط کشت های میکروبی برای چند ساعت ، یک روز ، یک هفته و یا مدت زمان طولانی تری استفاده می شود. دستگاه انکوباتور به یک ترموستات مجهزی باشد تادمای تنظیم شده جهت رشد میکروب ثابت باقی بماند. در انواع پیشرفته این دستگاه می توان رطوبت ، نور ، تابش اشعه و حتی میزان CO₂ را نیز در موارد خاص کنترل نمود. در برخی موارد جهت گرمخانه گذاری نیازی به این دستگاه نمی باشد و صرفاً دمای اتاق یا در اصطلاح Room temperature استفاده می شود.

۵- Balance :

تراز و ادرا اصطلاح مادر آزمایشگاه می گویند. هرچه تعداد صفرهای ترازوی دیجیتالی بیشتر باشد دقت محاسبه آن بیشتر است. در هنگام وزن کردن یک ماده با ترازوهای آزمایشگاهی بخصوص انواع دیجیتالی آن باید دقت گردد که ابتدا آنرا استاندارد نمود و زمان استاندارد نمودن آن نیز می بایست کاغذی و یا ظرفی را که می خواهیم با آن ماده

راوزن کنیم راروی دستگاه گذاشته تاوزن آن ازقبل کسر شده باشد و درضمن نباید با کاغذ بزرگ و یا درمقابل جریان باد اقدام به وزن نمودن کرد.

۶- Petri dish :

به ظروف گرد ، تخت ، پلاستیکی و یا شیشه ای با قطر ۱۰ سانتی متری و یا کمتر گفته می شود که به علت فضای کاسه ماندنی که دارد جهت تهیه محیط کشت جامد میکروبی از آن استفاده می شود. جهت استریل کردن این ظروف که به صورت یک خانه ای و در بعضی مواقع چندخانه ای می باشند از اشعه گاما استفاده می شود.

۷- Shaker :

از این وسیله جهت چرخش سوسپانسیون های موجود در ارلن و یالوله آزمایش استفاده می شود. در روزمان از این دستگاه استفاده می شود: الف - جهت انتقال ماده غذایی به تمام نقاط محیط و در نتیجه رشد بهینه میکروب
ب - جهت هوادهی در زمان کار با میکروب های هوازی

۸- Loop and Needle :

از این دو وسیله که یکی بصورت حلقوی و دیگری سوزنی شکل است جهت کشت دادن میکروب استفاده می شود. در اصل با استفاده از لوپ جهت کشت بر روی محیط جامد و بدست آوردن تک کلنی و از نیدل جهت کشت درون محیط مایع و یا نیمه جامد استفاده می شود. هنگام استفاده از هر دو وسیله می بایست ابتدا هر دو را بر روی شعله آتش کاملاً استریل نمود و پس از سرد شدن بوسیله آنها نمونه گرفته و درون محیط جدید کشت داد. جنس هر دو می بایست از پلاتین باشد ولی بطور معمول از سیم های آهنی باریک جهت ساخت آنها استفاده می شود. بطور استاندارد طول لوپ و نیدل می بایست ۶ سانتی متر باشد و پس از ساخت لوپ باید بتوان بوسیله آن میزان ۰/۰۱ میلی لیتر (قطر لوپ ۵ میلی متر) و یا ۰/۰۰۱ میلی لیتر (۴ میلی متر) را برداشت نمود.

Simple stain :

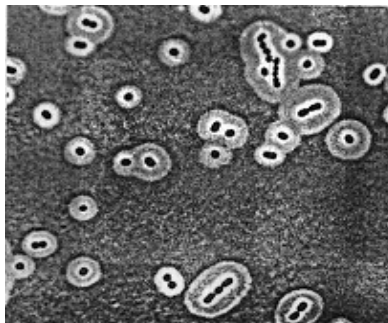
باکتری ها به دلیل بی رنگ بودن در زیر میکروسکوپ نوری بخوبی قابل مشاهده نیستند . به همین دلیل با استفاده از ترکیبات شیمیائی که در میکروبیولوژی به آنها رنگ گفته می شود سعی می گردد تا آنها را رنگ آمیزی نمود تا باین عمل اثبات وجود باکتری سریعتر انجام گیرد . در اصل بدلیل رنگ شدن باکتری و قرارگیری آن در یک زمینه شفاف و ایجاد یک اختلاف زمینه با استفاده از یک رنگ و در کوتاهترین زمان ممکن پیکره باکتری نمایان می گردد . باکتریها از نظر شکل شامل : Cocci ، Rod ، Spirillum و Spirochete می باشند.

جهت رنگ آمیزی ساده ابتدا از نمونه یک گسترش تهیه کرده و سپس با استفاده از حرارت نمونه رافیکس می کنیم بعدبرروی آن رنگ متیلن بلومی ریزیم و ۳ الی ۵ دقیقه زمان می گیریم. سپس لام را شسته و پس از خشک کردن آن رادرزیر میکروسکوپ مشاهده می کنیم . در این رنگ آمیزی چون فقط از یک رنگ استفاده شده است تمام میکروب ها به یک رنگ مشاهده می شوند. از این رنگ آمیزی برای اثبات وجود میکروب و مشاهده شکل آن استفاده می شود.

رنگ آمیزی کپسول :

کپسول باکتری به دلیل بی بار بودن تمایلی برای جذب رنگ ندارد. در نتیجه باید برای دیدن آن از روش Negative stain استفاده نمود. در این روش باکتری و زمینه لام رنگ می شود ولی کپسول رنگ نگرفته و بصورت یک هاله شفاف در اطراف باکتری دیده می شود.

ساده ترین راه برای این نوع مشاهده استفاده همزمان از Indian ink و کریستال ویولت یا متیلن بلواست. در این روش ابتدایک قطره از Normal saline رازوی لام گذاشته و با استفاده از لوپ مقداری باکتری به آن اضافه می کنیم. سپس یک قطره جوهرسیاه و یک قطره کریستال ویولت یا متیلن بلوبه آن اضافه می کنیم. سپس یک لامل برروی آن قرار داده و آنرا در زیر میکروسکوپ بررسی می کنیم. در این رنگ آمیزی زمینه لام به دلیل جوهرسیاه تیره و پیکره باکتری آبی دیده می شود و کپسول باکتری بصورت یک هاله شفاف در اطراف باکتری دیده می شود.

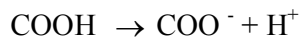

جلسه سوم : رنگ آمیزی گرم

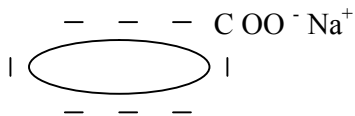
از ترکیبات شیمیایی که به آنها Dye گفته می شود جهت رنگ آمیزی باکتریها استفاده می شود. علت استفاده از رنگ آمیزی مشاهده بهتر باکتری می باشد. از آنجائی که میکروبها بدون رنگ آمیزی بوسیله میکروسکوپ نوری به خوبی مشاهده نمی گردند بنابراین عبارت بهتر با استفاده از رنگ آمیزی یک اختلاف زمینه بین میکروب رنگ شده و زمینه شفاف بوجود می آید و همین مسئله باعث مشاهده بهتر میکروب می شود.

رنگها به دو دسته اسیدی و بازی تقسیم می شوند. از رنگ های اسیدی می توان به فوشین و ائوزین اشاره کرد که تمایل به رنگ کردن قسمت های بازی سلول مانند سیتوپلاسم را دارند. از رنگ های بازی می توان به کریستال ویولت ، متیلن بلو و سافرانین اشاره کرد که تمایل به رنگ کردن قسمت های اسیدی سلول از خود نشان می دهند.

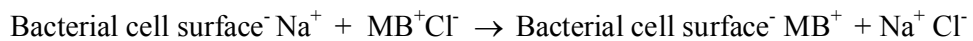
سطح باکتری هادارای میزان زیادی گروه های کربوکسیلی (COOH) ناشی از اسید آمینه های بکاررفته در دیواره باکتری می باشد. زمانی که این گروهها تجزیه می شوند سطح باکتری میزان زیادی بار منفی پیدای می کند:

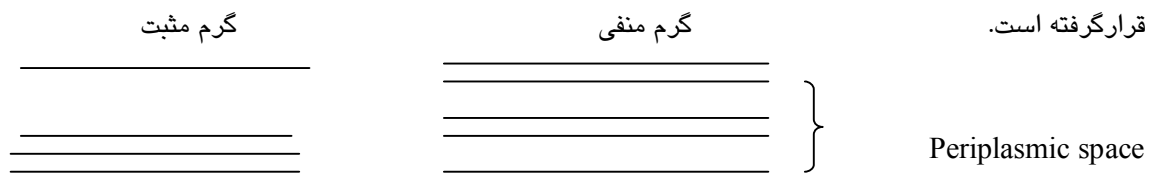
در طبیعت بجای هیدروژن ترکیباتی همچون Na^+ و K^+ قرار می گیرند و هیدروژن با اکسیژن تشکیل آب می دهد.

هنگامیکه از رنگ های بازی همچون متیلن بلو جهت رنگ آمیزی باکتری استفاده می شود در اصل یک جابجائی یونی رخ می دهد و رنگ روی پیکره باکتری مستقر می شود و املاحی همچون سدیم تولید نمک می نمایند.

قبل از اینکه مراحل مختلف رنگ آمیزی گرم توضیح داده شود لازم است نکاتی چند در ارتباط با ماهیت دیواره باکتری های گرم منفی و گرم مثبت بیان شود. دیواره باکتری گرم مثبت دارای پپتیدوگلیکان ضخیم در حدود ۸۰nm است و در زیر آن یک غشای سیتوپلاسمی قرار گرفته است در صورتیکه دیواره باکتری های گرم منفی در ابتدا بایک غشاء دولایه خارجی شروع شده و در زیر آن فضای پری پلاسمیک قرار دارد. و بعد از این فضا غشاء سیتوپلاسمی قرار گرفته است. حدفاصل غشاء خارجی و داخلی در باکتری گرم منفی یک پپتیدوگلیکان نازک یک یا دولایه ای قرار گرفته است.

رنگ آمیزی گرم در سال ۱۸۸۴ توسط کریستین گرم ابداع گردید و به افتخار وی نامش بر روی این رنگ آمیزی قرار گرفت . نام برده در یک بیمارستان در برلین کار می کرده است و از این رنگ آمیزی برای اختلاف بین دو گروه

از میکروارگانسیم ها استفاده کرده است و تابه امروز نیز این رنگ آمیزی استفاده می شود.

در این رنگ آمیزی ابتدا بر روی نمونه فیکس شده رنگ کریستال ویولت اضافه می شود. پس از گذشت یک دقیقه رنگ را خالی کرده و بجای آن ید یالوگل اضافه می شود. در اثر ایجاد کمپلکس کریستال ویولت و ید رنگ بر روی باکتری مستحکم می شود. علت نشستن کریستال ویولت با آب این است که آب از ایجاد کمپلکس رنگ و ید جلوگیری می کند. در این مرحله در باکتریهای گرم مثبت رنگ بر روی پپتیدوگلیکان و در باکتریهای گرم منفی بر روی غشاء خارجی قرار گرفته است. در ادامه از ترکیب استن - الکل استفاده می شود. استن - الکل خاصیت حل کردن چربی را دارد. بنابراین غشاء خارجی باکتریهای گرم منفی حل شده و رنگ از روی این باکتریها پاک می شود و در نتیجه پپتیدوگلیکان این باکتریها نمایان می شود. لازم به ذکر است که پپتیدوگلیکان باکتری های گرم مثبت در مدت زمان مشخص رنگ آمیزی به دلیل ضخیم بودن رنگ را حفظ می کند.

سپس از رنگ سافرانین استفاده می شود. دیواره باکتریهای گرم مثبت از قبل رنگ شده است ولی پپتیدوگلیکان باکتری گرم منفی فاقد رنگ می باشد که بوسیله سافرانین رنگ می شود. در نتیجه در پایان رنگ آمیزی باکتریهای گرم مثبت رنگ بنفش و باکتریهای گرم منفی رنگ قرمز به خود می گیرند. هنگام رنگ آمیزی نکاتی چند را باید رعایت کرد:

۱- هنگام فیکس کردن نمونه از حرارت بیش از حد خودداری شود چون این عمل می تواند به پیکره باکتری صدمه وارد کند و در رنگ آمیزی اختلال ایجاد شود.

۲- هنگام استفاده از استن - الکل در صورتیکه این ترکیب بیش از حد بر روی نمونه بماند احتمال اینکه باکتریهای گرم مثبت به صورت گرم منفی دیده شوند زیاد است. چراکه رفته رفته باکتری گرم مثبت رنگ خود را از دست می دهد.

۳- همواره از رنگ تازه استفاده شود زیرا در اثر ماندن رنگ احتمال اکسید شدن رنگ وجود دارد.

۴- پپتیدوگلیکان باکتریهای گرم مثبت در اثر پیر شدن باکتری نازک می شود و احتمال اینکه باکتری بصورت گرم منفی رنگ بگیرند زیاد است. برای رفع این مشکل می بایست از کشتهای جوان ۲۴ ساعته استفاده شود.

روش کار:

۱- تهیه گسترش از نمونه و فیکس کردن آن بوسیله حرارت	۵- استن - الکل	۱۵ الی ۲۰ ثانیه
۲- کریستال ویولت	۶- شستشو با آب	
۳- ید	۷- سافرانین	۳۰ ثانیه
۴- شستشو با آب	۸- شستشو با آب , خشک کردن و مشاهده	
	بازرگنمائی ۱۰۰	

جلسه چهارم : رنگ آمیزی اسپور

اسپور شکل مقاوم باکتری است و در مقایسه با شکل فعال باکتری ، اسپورها حرارت بیشتری را تحمل می کنند. همچنین اشکال اسپوردار نسبت به ارگانسیم های فاقد اسپور در برابر مواد ضد عفونی کننده مقاومت بیشتری دارند . اسپورها فعال نیستند بنابراین آب درون اسپور ها کم است و به همین جهت اسپور نسبت به سلول باکتری شفاف تر دیده می شوند . هر باکتری فقط یک اسپور تولید می کند در نتیجه اسپور راهی برای بقای نسل است نه تکثیر در ضمن سرعت رویش اسپور نسبت به سرعت اسپورزایی بیشتر است . اسپورزایی به دلیل کمبود منابعی همچون کربن یا نیتروژن آغاز می گردد و بعنوان یک تمایز دائم به محسوب می گردد.

۱- گسترشی از باکتری مورد نظر راتهییه نموده و آنرا با حرارت فیکس می نمائیم.

۲- سطح نمونه را با محلول سبزمالاشیت می پوشانیم.

۳- از سطح زیرین لام توسط چراغ الکلی به محلول رنگ حرارت می دهیم تا بخار متصاعد شود. زمانی که بخار متصاعد شد حرارت را قطع می نمائیم و پس از سرد شدن رنگ ، مجدداً حرارت را تکرار می کنیم . نباید رنگ روی سطح لام بجوشد و نیز نباید رنگ خشک شود. این عمل را به مدت ۳-۵ دقیقه ادامه می دهیم. سپس رنگ روی لام را دور می ریزیم.

۴- اجازه می دهیم تا لام خنک شود. در صورت اضافه نمودن آب جهت شستشو بلافاصله لام می شکنند.

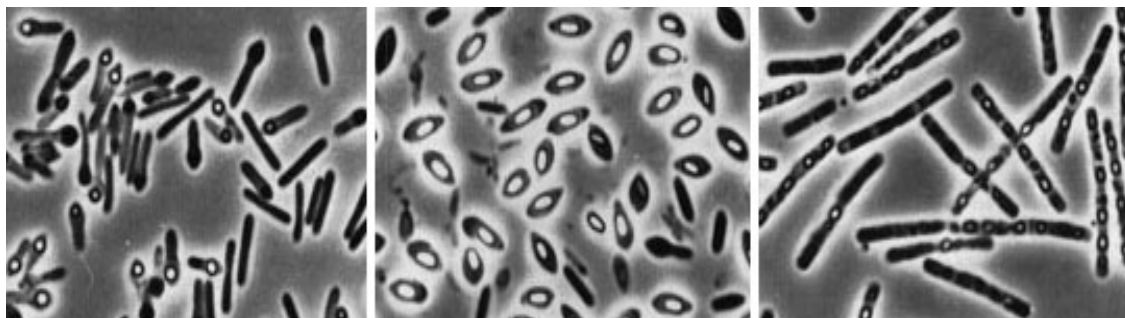
۵- به مدت ۳۰ ثانیه با آب لام را می شوئیم.

۶- از محلول ۵٪ درصد سافرانین به مدت یک دقیقه استفاده می نمائیم و سطح لام را می پوشانیم.

۷- لام را با آب می شوئیم.

۸- لام را با کاغذ خشک کن با دقت خشک نموده و زیر میکروسکوپ باعدسی ۱۰۰ بررسی می نمائیم.

در این روش رنگ آمیزی اسپورها به رنگ سبزو باکتریها به رنگ قرمز مشاهده می شود.

جلسه پنجم : محیط های کشت میکروبی

اولین شرط تشخیص یک میکروب ، جداسازی آن است و تازمانی که از یک محیط مناسب استفاده نشود این امر تحقق پیدانمی کند. پس از کشت میکروب و تشکیل کلونی می توان با استفاده از رنگ آمیزی گرم و تست های تشخیصی به سرعت آن را تعیین هویت نمود و نسبت به درمان آن مبادرت کرد. در آزمایشگاه میکروبیولوژی از محیط کشت های مختلفی برای رسیدن به این موضوع استفاده می شود که به شرح زیر می باشند:

1-Liquid media :

این نوع محیط ها به دلیل مایع بودن در لوله ساخته می شوند. میکروب به راحتی در این محیط ها رشد می کند و کلیت کلونی نمی دهد و در اصل رشد میکروب از روی کدورت محیط شناسائی می شود. جهت تشخیص کدورت کافی است یک محیط استریل را در کنار محیط مورد آزمایش قرار دهیم و آنهارا با هم مقایسه کنیم. از این محیط ها زمانی استفاده می شود که میزان میکروب در نمونه اولیه بسیار کم است و در اصل ما با این عمل غنی سازی را انجام می دهیم. از معروف ترین این محیط های می توان به Nutrient broth & Trypticase soy broth اشاره کرد. یکی دیگر از محاسبات این محیط ها این است که با کتری در صورتی که زخمی شده باشد یا در شرایط بد غذایی و کمبود انرژی قرار گرفته باشد می تواند به راحتی خود را ترمیم کند.

2- Semiliquid media :

این نوع محیط ها دارای ۰/۱ الی ۰/۲ درصد Agar می باشند. آگار ماده ژلاتینی می باشد که از جلبک های دریائی بدست می آید. غیر از موارد استثنائی توسط باکتریها مصرف نمی شود و تا دمای ۴۵ درجه ذوب نمی گردد. در صورتی که میزان این ماده در محیط به ۱/۵ درصد برسد محیط کاملاً سفت می گردد و با کتری بر روی آن تشکیل کلونی می دهد.

در محیط های نیمه مایع به دلیل همین میزان کم آگار اکسیژن تا عمق محیط نمی تواند نفوذ کند. در نتیجه می توان در این نوع محیط ها اجتماعی از باکتریهای هوازی و بی هوازی را مشاهده کرد بطوری که باکتریهای هوازی در بالای لوله و باکتریهای بی هوازی در پائین لوله دیده می شوند. از معروف ترین این محیط ها می توان به محیط Thioglycolate اشاره کرد.

3- Solid media :

از محیط جامد برای گرفتن تک کلونی استفاده می شود به همین منظور تمام مایحتاج میکروارگانیسم (خصوصاً منابع کربن و نیتروژن) را در درون ماده ای پلی ساکاریدی به نام آگار که از نوعی جلبک قرمز دریائی (Marin rhodophycelan Algae و Geledium and Gracilaria spp) تهیه می شود این ترکیب که در سیتوپلاسم و دیواره سلولی جلبک موجود است از ۷۰٪ آگاروز و ۳۰٪ آگارو پکتین تشکیل شده است. این ترکیب

ژله ای در ۱۰۰ درجه بصورت مایع و در کمتر از ۴۵ درجه به صورت جامد می باشد و برای اینکه محیط بصورت کاملاً جامد در بیاید معمولاً میزان ۱/۵ الی ۲ درصد آن را به ۱۰۰ سی سی آب مقطر اضافه می کنند. در صورتی که خواسته باشیم میزان کمتری اکسیژن به محیط کشت وارد شود، یانگهداری باکتری ها و یا حرکت باکتری را بهتر مشاهده کنیم از محیط های نیمه جامد که معمولاً کمتر از ۱٪ آگار در خود دارند استفاده می شود. لازم به ذکر است که گاه ترکیبات اضافه شده به آگار قدرت تحمل دمای اتوکلاور ندارند بنابراین آنها را به طرق مختلف استریل کرده و پس از سرد شدن آگار (دمای ۴۵ درجه) آنرا به آگار اضافه می کنند. (مانند کشت خون) در ضمن این ترکیب در pH زیر ۵ هیدرولیز شده و جامد نمی شود.

باکتری بر روی این محیط کاملاً بسته و سفت رشد می کند و مواد غذایی مورد نیاز خود را بر اساس پدیده انتشار و با تولید آنزیم و محلول کردن آنها فراهم می کند.

4- Semisolid media :

این نوع محیط ها دارای ۰/۵ الی ۰/۷۵ درصد آگاری باشند و این میزان آگار به محیط شرایط کاملاً ژلاتینی را می دهد. نسبت به محیط قبل نفوذ پذیری محیط با هم کمتری شود ولی به راحتی می توان علاوه بر کدورت، تحرک باکتری را نیز مشاهده نمود. از این نوع محیط می توان به SIM (سولفور، ایندول، موتیلیتی) اشاره کرد.

طبقه بندی محیط ها :

1- General media :

به دلیل غنی بودن این نوع محیط ها همه باکتریها به راحتی بر روی آن رشد می کنند. از معروف ترین آنها می توان به Blood agar اشاره کرد که به خاطر داشتن خون کاملاً غنی می باشد. برخی از باکتریها که در اصطلاح Fastidious یا مشکل پسندی باشند به این محیط ها علاقه دارند.

2- Selective media :

به این نوع محیط ها ترکیبات خاصی اضافه می شود تا باکتری مورد نظر به راحتی جدا گردد. ولی شخص آزمایش کننده باید از قبل بداند که باکتری مورد نظرش نسبت به چه ماده یا موادی حساسیت دارد و یا مقاوم است. از جمله این ترکیبات می توان به صفرا، آنتی بیوتیک و رنگ ها اشاره کرد. مانند محیط های S.S و Seleniate F که به دلیل داشتن صفرا و آنتی بیوتیک از رشد بسیاری از باکتریها به استثنای سالمونلا و شیگلا جلوگیری می نمایند.

3- Differential media :

این نوع محیط ها به دلیل داشتن معرف های مختلفی که می توانند در pH های مختلف تغییر رنگ از خود نشان بدهند در آزمایشگاه میکروب شناسی از جایگاه ویژه ای برخوردار می باشند. از جمله این معرف های می توان به Phenol red , Methyl red , Nutral red , Bromothymol blue , Bromocrosol purple اشاره

کرد. در اصل هنگام استفاده قند توسط باکتری اسید تولید می شود و هر یک از این معرفها در pH های تولید شده می توانند رنگ مختلفی را از خود نشان دهند. مثلاً فنل رد در pH اسیدی زرد و در pH قلیائی قرمز می باشد.

برای ساخت محیط کشت به چند چیز نیاز است: آب مقطر استریل، پودر محیط کشت، ترازو، ظرف تهیه محیط کشت، شعله گاز، اتوکلاو و پلیت

ابتداری ظرف محیط کشت رامی خوانیم مثلاً نوشته شده است برای تهیه این محیط باید ۱۵ گرم محیط را در ۱۰۰۰ سی سی آب مقط حل نمود. اگر ما ۲۰۰ سی سی محیط نیاز داشته باشیم به فرم زیر عمل می نمائیم:

$$\frac{15gr}{1000cc} \div 10 = \frac{1.5gr}{100cc} \Rightarrow \frac{1.5gr}{100cc} \times 2 = \frac{3gr}{200cc}$$

پس از حل کردن نمونه در آب مقطر و جوشاندن آن بوسیله حرارت آن را درون اتوکلاو قرار می دهیم. (دمای ۱۲۱ درجه، فشار ۱۵ پوند، ۱۵ دقیقه زمان). پس پایان زمان مورد نظر شیر تخلیه اتوکلاو را کم باز می کنیم (یادآوری می شود که در شرایط اعمال شده اتوکلاو ماده درونی آن جوش نمی خورد ولی اگر فشار را به یکباره تخلیه کنیم محیط به جوشش درآمده و از طرف به بیرون ریخته می شود) سپس محیط را خارج کرده در دمای اطاق قرار می دهیم و اجازه می دهیم تا دمای ظرف به حدود ۴۵ درجه برسد سپس آنرا درون پلیت های استریل می ریزیم و پس از سفت و خنک شدن محیط آنهارا به یخچال انتقال می دهیم. در ضمن اگر قرار باشد محیط در لوله تهیه گردد باید پس از جوشاندن محیط قبل از اتوکلاو آن را به درون لوله های مورد نظر انتقال داد و سپس به اتوکلاو منتقل نمود.

در آخر برای اطمینان از اینکه محیط های تهیه شده کاملاً استریل می باشند بطور تصادفی یکی از آن را انتخاب کرده و آن را به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه قرار می دهیم در صورت عدم رشد میکروب می توان به صحت کار خود پی برد.

جلسه ششم: کشت و خالص سازی میکروب

منظور از کلمه Streaking کشت میکروب بر روی محیط جامد است که ماحصل آن ایجاد Colony می باشد. کلونی در اصل حاصل تقسیم یک سلول مادربه دوسلول دختری در عرض ۲۰ الی ۳۰ دقیقه می باشد که این تقسیمات در عرض ۲۴ ساعت به عدد بیلیون میرسد (۲ⁿ). به عبارت بهتر به توده ای که پس از ۲۴ ساعت از یک باکتری به دست می آید کلونی گفته می شود. پس اگر بر روی محیط کشت میکروبی ۵۰ توده دیده شود در اصل مادر ابتدا ۵۰ عدد باکتری داشته ایم که پس از ۲۴ ساعت به ۵۰ توده تبدیل شده اند.

هدف از کشت باکتری :

- ۱- با مشاهده کلونی می توانیم نوع گرم مثبت یا گرم منفی بودن را حدس بزنیم چرا که باکتریهای گرم مثبت دارای کلونی کوچک و تقریباً خشک و باکتریهای گرم منفی دارای کلونی های مرطوب و آب دار می باشند.
- ۲- بعضاً باکتری بر روی محیط تغییراتی از قبل همولیز ، تغییر pH ، ایجاد بو ، تولید رنگدانه و حتی در مواردی استثنائی ذوب آگار را از خود نشان می دهد.

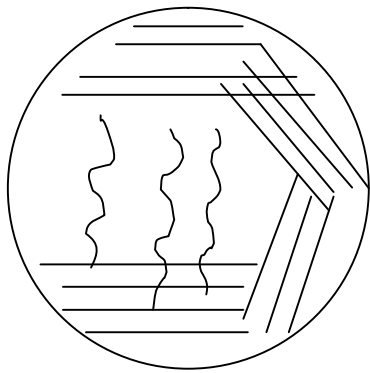
Liquid media:

برای کشت در محیط مایع که بطور معمول در لوله ساخته می شود باید از وسایلی همچون Needle , Loop, Swab و Pipet استفاده کرد. هدف از استفاده از این محیط ها غنی سازی و افزایش تعداد میکروب است پس از ایجاد کدورت از این محیط ها نمونه گرفته و به محیط جامد منتقل می سازیم. اندک باکتریهای هستند که بتوانند درون محیط مایع ایجاد کلونی نمایند. در این نوع محیط ها باکتریهای هوازی در بالای لوله و باکتریهای بی هوازی در پائین لوله رشد می کنند.

Solid:

برای کشت بر روی محیط جامد می بایست به نکات زیر توجه نمود:

- ۱- ابتدا با Loop و یا Swab نمونه گرفته و بطور فرضی بر روی $\frac{1}{5}$ و یا $\frac{1}{4}$ محیط کشت کاملاً آنرا کشت می دهیم.
- ۲- لوپ را بوسیله شعله استریل می کنیم و آنرا در کنار شعله و یا با استفاده از کنار محیط کشت خنک می کنیم.
- ۳- با استفاده از پهنای لوپ از قسمت اول نمونه برداشته و به قسمت دوم محیط کشت منتقل می سازیم و بدون اینکه به قسمت اول برگردیم آنرا در این ناحیه پخش می کنیم.
- ۴- مجدداً لوپ را استریل می کنیم و همان مراحل قبل را برای ناحیه سوم و چهارم تکرار می کنیم.
- ۵- محیط کشت را در انکوباتور ۳۷ درجه قرار می دهیم. پس از ۲۴ ساعت محیط را از لحاظ تشکیل تک کلونی بررسی می کنیم. هرچه بهتر کار شده باشد کلونی ها مجزا تر و کلونی ها واضح تر دیده می شوند.

درافرادمبتدی دواشکال وجوددارد : ۱- حجم نمونه اولیه آنهازیاداست ۲- ازکل محیط خوداستفاده نمی کنند.

جلسه هفتم : بررسی اثر عوامل ضد میکروبی

امروزه از مواد مختلفی برای نابودی میکروب ها استفاده می شود. ولی در تمام حالات می بایست به یاد داشته باشیم که مواد ضد میکروبی در کمترین غلظت بیشترین اثر را داشته باشند. در غیر این صورت ممکن است بر روی بافت زنده تاثیرات سوء از خونشان دهند. این قبیل مواد به دو گروه تقسیم می شوند:

۱- Disinfectant : مواد ضد میکروبی که فقط برای سطوح بی جان استفاده می شوند. مانند کلر و فنل

۲- Antiseptic : مواد ضد میکروبی که از برای ضد عفونی سطوح جاندار استفاده می شود. مانند اتوآکسیدها

این نکته را باید به خاطر داشت که این مواد با توجه به نوع تاثیری که می توانند بر روی میکروب داشته باشند از خود دو نوع ظاهر نشان می دهند :

۱- Bacteriostatic : این مواد بطور قابل برگشت به آنزیم های سلول متصل می شوند و در صورت خروج از محیط مجدداً باکتری زندگی خود را شروع می کند.

۲- Bacteriocidal : این مواد بطور غیر قابل برگشت به آنزیم های سلولی متصل می شوند و برای باکتری کشنده تلقی می شوند.

برای بررسی تاثیر مواد شیمیائی ابتدا از دستگاه Phanch استفاده کرده و از کاغذ صافی Disk هائی را تهیه می کنیم. سپس این دیسک ها را در یک Plate شیشه ای ریخته و آنرا اتوکلاومی کنیم تا استریل گردد.

در ادامه بوسیله Swab از میکروب مورد آزمایش نمونه گرفته و بر روی محیطی جدید کشت Lawn تهیه می کنیم . در این نوع کشت بوسیله سوآپ تمام Plate می بایست پوشانده شود. سپس با استفاده از یک پنس استریل یکی از دیسک های استریل شده را برداشته و به ماده ضد عفونی کننده مورد نظر تماس می دهیم . تمامه جذب کاغذ شود. (دقت فرمائید که کاغذ ماده مورد نظر فرو نرود چون در ادامه کار باعث ایجاد اشکال می شود) بعد به آرامی کاغذ را بر روی Plate کشت شده قرار می دهیم . این عمل را برای چند ماده ضد عفونی تکرار می کنیم. در ادامه آنرا در انکوباتور قرار داده و مدت ۲۴ ساعت زمان می گیریم. در این مدت ماده ضد میکروبی که در کاغذ صافی وجود دارد به آرامی در محیط انتشار پیدا می کند و در صورتی که بتواند بر روی میکروب تاثیر بگذارد در اطراف آن یک Zone عدم رشد مشاهده می شود. در غلظت های مساوی مواد هر چه این Zone بزرگتر باشد نشانه قدرت زیاد آن خواهد بود. قوی ترین ماده ضد میکروبی فنل است. این ماده توانائی آن را دارد که حتی اسپور باکتریها را از بین ببرد. به همین علت سایر مواد ضد میکروبی را به فنل قیاس می کنند.

جلسه هشتم: تاثیر آنتی بیوتیک ها

برخی از میکروارگانیسم ها با تولید آنتی بیوتیک می توانند از رشد سایر میکروب ها جلوگیری نمایند. از مهمترین باکتریهائی که این عمل را انجام می دهند عبارتند از: *Streptomyces* , *Bacillus* , *Pseudomonas* از زمان کشف پنی سیلین توسط فلمینگ تاکنون زمان زیادی می گذرد. در ابتدا شاید آنتی بیوتیک های آن زمان می توانستند باکتریها را از بین ببرند ولی پس از گذشت اندک زمانی باکتریها به آن آنتی بیوتیکها مقاوم شدند و محققین مجبور به تولید نسل های جدیدی از آنتی بیوتیک شدند. امروزه آنتی بیوتیک ها را به سه گروه تقسیم می کنند:

- ۱- آنتی بیوتیک تولیدی به وسیله میکروب , ۲- آنتی بیوتیک نیمه سنتزی , ۳- آنتی بیوتیک سنتزی

با توجه به گفته بالا بایست این نکته را مدنظر قرار داد که برای نابودی میکروب ها از هر آنتی بیوتیکی نمی توان استفاده نمود. بخصوص در زمانی که فردی مریض دچار عفونت شده است چون اگر میکروب مقاوم باشد با این عمل نه تنها میکروب از بین نمی رود بلکه زمان معالجه فرد نیز از دست رفته است.

آنتی بیوتیک به چند شکل از رشد میکروب ها جلوگیری می کنند : ۱- جلوگیری از سنتز دیواره , ۲- ممانعت از فعالیت غشاء , ۳- ممانعت از پروتئین سازی , ۴- ممانعت از سنتز ماکرومولکول ها , ۵- ممانعت از همانند سازی DNA

برای اینکه بتوان برای فرد مریض داروئی خوب تجویز نمود باید از روش *Antibiogram* استفاده نمود. در این روش ابتدا از میکروب بدست آمده از فرد مریض یک سوسپانسیون تهیه نموده و آن را با *Mcfarland 0.5* ($BaCl_2 + H_2SO_4$) که یک محیط کدر می باشد مقایسه می کنیم. در صورتی که کدورت سوسپانسیون میکروبی بالوله نیم مک فارلند با هم برابر باشد می توان گفت که در هر ml سوسپانسیون تهیه شده $10^8 \times 1/8$ میکروب وجود دارد. این عمل برای این است که در تمام کشورها این روش بصورت استاندارد انجام شود. در صورت نبود نیم مک فارلند باید بتوان نوشته های یک روزنامه را از پشت سوسپانسیون مطالعه نمود.

پس از استاندارد کردن سوسپانسیون به همان روش موادمیمیائی کشت *Lawn* تهیه نموده و این بار از دیسک های آنتی بیوتیکی استفاده می کنیم. هنگام قرار دادن دیسک ها باید دقت نمود که دیسک را فقط یکبار به محیط تماس دهیم و از تماس های مکرر خوداری کنیم. فاصله هر دیسک تا دیواره *Plate* باید ۵/۱ سانتیمتر و مرکز هر دیسک با دیسک دیگر ۲/۵ سانتیمتر باشد. پس از گرمخانه گذاری باید با خط کش قطر *Zone* عدم رشد را اندازه گرفت و با استفاده از جداول استاندارد حساسیت , عدم حساسیت و یانیمه حساس بودن میکروب نسبت به آن آنتی بیوتیک را اندازه گرفت.

هنگام کار با دیسک های آنتی بیوتیکی ممکن است شاهد دو پدیده جالب باشیم:

۱- Synergism: در این حالت ممکن است دودیسک آنتی بیوتیکی مجاور هر کدام بر روی میکروب تاثیر داشته باشند ولی در فصل مشترک خود (جایی که در اثر پدیده انتشار دو آنتی بیوتیک در یکدیگر فرو رفته اند) Zone بزرگتری را تولید نمایند. این نشانه عمل متقابل دودار و دراز بین بردن یک میکروب است و یا اینکه هیچیک به تنهایی آنرا از بین نمی برند ولی در فصل مشترک آنها شاهد از بین رفتن میکروب هستیم.

۲- Antagonism: در این حالت ممکن است دودار و به تنهایی توانائی از بین بردن میکروب را دارند ولی در فصل مشترکشان به دلیل خنثی کردن همدیگر میکروب به راحتی رشد کرده است.

تذکر: بهترین محیط کشت برای آزمایش آنتی بیوگرام محیط Mueller hinton می باشد.

جلسه نهم : نیازمندی های فیزیکی

جهت رشد بهتر میکروارگانیسم ها علاوه بر احتیاجات غذایی باید یکسری شرایط فیزیکی و محیطی نیز فراهم باشد.

Temperature:

دما از مهمترین عوامل فیزیکی است که در حیات میکروارگانیسم نقش دارد . حداقل و حداکثر دمایی که یک میکروارگانیسم می تواند در آن رشد کند تحت عنوان Temperature growth خوانده می شود . ولی هر میکروارگانیسم جهت رشد به یک Optimum دما نیاز دارد . که بنابر تعریف دمایی است که میکروارگانیسم در آن بیشترین سرعت رشد را دارد . برخی از میکروارگانیسمها فقط در نزدیکی دمایی Optimum قادر به رشد هستند که به آنها Stenothermophile گفته می شود . در برخی از میکروارگانیسم ها یک range دمایی وسیع وجود دارد که به آنها Eurythermophile گفته می شود .

	Min	Optimum	Max
Psychrophile	-۵	۱۰	۲۰
Psychrotroph	۰	تا	۳۷
Mesophile	۲۵	۳۷	۴۵
Termophile	۴۵	۶۰-۵۰	۹۰-۷۰

pH :

مقدار عددی pH با غلظت یون H^+ نسبت مستقیم دارد $pH = \frac{1}{\log[H^+]}$ بر اساس pH مناسب رشد , باکتریها را

به گروههای زیر تقسیم می کنند :

Relative humidity (RH):

باکتریها مثل سایر موجودات جهت رشد نیاز به آب دارند . معیار سنجش رطوبت در میکروارگانیسم ها (a_w)

available water می باشد . a_w فشار بخار محلول به آب خالص است:

$$a_w = \frac{P_{solution}}{P_{water}}$$

Osmotic pressure & Ionic strength:

فشاری که در اثر اختلاف غلظت دو طرف یک پرده نیمه تراوا به آن وارد می شود را فشار اسمزی گویند . در

باکتریها فشار اسمزی داخل باکتری نسبت به خارج آن چندین برابر افزایش نشان می دهد به این دلیل که باکتری

برخلاف شیب غلظت و با استفاده از انرژی مواد را به داخل حمل می نماید. زمانیکه به Cell membrane فشار

زیادی وارد شود سلول می میرد ولی Cell wall در باکتری باعث می شود که باکتری از فشار اسمزی محفوظ بماند..

باکتریهایی که قادرند در فشار اسمزی بالا ادامه حیات دهند Osmophile نامیده می شوند. به باکتریها که غلظت بالای نمک را می توانند تحمل کنند و در آن رشد نمایند Halophile گفته می شود.

Halophile:

تمام باکتریهای Osmophile, Halophile هستند ولی همه Osmophile ها, Halophile نیستند. باکتریهای halophile به دو دسته تقسیم می شوند:

۱- Moderate halophile: عده ای که جهت رشد به حداقل ۳/۵٪ نمک نیاز دارند.

۲- Extreme halophile: عده ای که جهت رشد به حداقل ۱۵٪ الی ۳۰٪ نمک نیاز دارند.

علت اصلی اینکه این باکتریهای نمک را تحمل کنند ساختمان غشاء سلولی آنهاست استخراج کرد.

روش کار:

1- pH

در این آزمایش محیط کشت های مایعی را به pH های مختلف (۳، ۵، ۷) می سازیم و باکتری مورد آزمایش را به تک تک این لوله اضافه می کنیم بعد از ۲۴ ساعت گرمخانه گذاری وضعیت تحمل pH را برای باکتری مورد نظر بدست می آوریم.

2-Osmotic pressure

برای این آزمایش هنگام ساخت محیط Nutrient agar آن را در سه ظرف مستقل تهیه نموده و به هریک غلظت خاصی از نمک را اضافه می کنیم (۰/۵ و ۵ و ۱۰ درصد نمک به ازاء هر ۱۰۰ سی سی محیط اضافه می کنیم). سپس باکتری آزمایشات قبل را بر روی این محیط های سه گانه کشت داده و بعد از ۲۴ ساعت وضعیت رشد در شرایط اسمزی مختلف را بررسی می کنیم.

3- Temperature:

در دلوله حاوی محیط مایع از باکتری آزمایش قبل کشت داده و یکی را در دمای یخچال گذاشته و دیگری را به انکوباتور منتقل می کنیم. بعد از گذشت ۲۴ ساعت وضعیت رشد میکروب در دلوله را با هم مقایسه می کنیم.

جلسه دهم : بررسی فعالیت Exoenzyme های میکروبی

آنزیم های میکروبی به دو گروه تقسیم می شوند:

۱- آنزیم های درون سلولی : این قبیل آنزیم هادر درون سلول دائماً در حال تولید می باشند. زیرا چرخه های متابولیسمی سلول باکتری به این آنزیم هامرتباً احتیاج دارد.

۲- آنزیم های خارج سلولی : این گروه از آنزیم هاصرفاً زمانی تولید می گردند که در محیط باکتری یک ماده غذایی وارد شده باشد یا به عبارتی یک محرک از بیرون باکتری راتحرک به ساخت آنزیم کرده باشد و این آنزیم تازمانی ساخته می شود که آن محرک در محیط وجود داشته باشد. در غیر این صورت باکتری نیازی به تولید آن نخواهد داشت.

باکتری ها در داشتن آنزیم های گروه دوم یا Exoenzyme ها بایکدیگر اختلاف دارند و از روی همین اختلاف می توان آنها را از یکدیگر شناسائی نمود. در زیر تعدادی از همین نوع فعالیت های آنزیمی آورده می شود.

1- Starch hydrolysis :

برخی از باکتری بوسیله آنزیم آمیلاز توانائی شکستن نشاسته را دارند. البته لازم به ذکر است که باکتری ابتدایه ساکن از نشاسته استفاده نمی کند بلکه می بایست ابتدا در محیط ترکیبات ساده دیگری در اختیارش قرار داده شود تا پس از اتمام آن منبع غذایی باکتری مجبور به ساخت آنزیم آمیلاز و تجزیه نشاسته گردد. ترکیب این نوع محیط کشت به شرح ذیل است :

1- agar	20 gr	2- Peptone	5 gr	3- Beef extract	3 gr
4- NaCl	5 gr	5- Starch	20 gr	6- D.W	1000 gr

پس از آماده سازی محیط کشت و خنک نمودن آن از باکتری مشکوک در وسط پلیت کشت می دهیم و پس از ۲۴ ساعت بر روی محیط کشت و درست در مکانی که باکتری رشد کرده است مقداری یُد اضافه می کنیم. یُد باننشاسته محیط ترکیب شده و یک رسوب بنفش رنگ ایجاد می کند. در حالی که بدلیل مصرف نشاسته در اطراف خط کشت هیچگونه رسوب بنفش رنگی مشاهده نمی شود و این نشانه تولید آنزیم آمیلاز از طرف سلول باکتری می باشد.

2- Protein hydrolysis :

همانند حالت فوق در این تست سعی می شود تا تولید آنزیم Protease توسط باکتری بررسی گردد. ترکیب این محیط کشت به شرح ذیل است :

1- Nutrient agar , sterile	87.5 ml
2- Skimmed milk , sterile	12.5 ml
3- agar	0.2 gr

این محیط به دلیل وجود شیر سفید رنگ است. پس از کشت باکتری در صورت تولید آنزیم پروتئاز در اطراف خط کشت باکتری یک منطقه شفاف قابل مشاهده است که نشانه مصرف پروتئین شیر توسط باکتری می باشد.

3- Carbohydrate fermentation :

با استفاده از این تست سعی می گردد تا باکتری ها را بر اساس مصرف انواع قند از یکدیگر تشخیص داد. برای ساخت این نوع محیط از ترکیبات زیر استفاده می شود:

1- Meat extract	5 gr
2- Na ₂ HPO ₄	2 gr
3- Bromothymol blue	12.5 ml (2.5 ml from 0.2% solution to 100 ml)
4- Sugar , 10% solution sterile	50 ml
5- water	950 ml

همانگونه که مشاهده می شود جهت این تست از محیط مایع استفاده می شود و از آنجا که ماحصل استفاده از قند تولید اسیدی باشد به همین جهت از معرف برموکروزول پارپل استفاده شده است. این معرف در شرایط اسیدی زرد رنگ و در شرایط قلیائی بنفش رنگ می باشد. در صورتی که باکتری توانائی استفاده از قند را داشته باشد در اثر تولید اسید رنگ محیط زرد می شود. از طرفی برخی از باکتری های در دامه مصرف قند، گاز نیز تولید می کنند لذا با قراردادن لوله های Durham می توانیم گاز تولیدی را جمع آوری و مشاهده نمود.

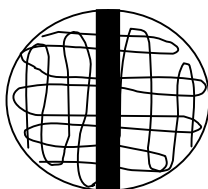
همچنین لازم به ذکر است که قبل از اضافه نمودن باکتری می بایست یک شب آنرا در محیطی مانند Nutrient broth کشت دهیم تا در صورتی که باکتری در درون خود ذخیره قندی دارد تمام آنرا مصرف نماید و هنگامی که به محیط تک قندی وارد می شود صرفاً از قند محیط استفاده نماید.

جلسه یازدهم : کشت ادرار

به علت اینکه باکتریهای ایجادکننده عفونت ادراری (UTI یا Urinary tract infection) هم ازگروه باکتریهای گرم مثبت و هم ازگروه باکتریهای گرم منفی می باشند ، معمولاً هم زمان از یک محیط Blood agar و یک محیط Mac Conkek یا EMB جهت کشت استفاده می شود. جهت انجام کشت می بایست از لوپ های استاندارد که توانائی برداشت ۰/۰۱ یا ۰/۰۰۱ میلی لیتر داشته باشد استفاده نمود. لازم به ذکر است که این لوپ های استاندارد می بایست در یک جایگاه جداگانه قرارداده تا از فرم ایده آل خارج نگردند.

جهت جمع آوری نمونه می بایست از ظروف دهانه گشاد با قاعده حداقل ۴ سانتی مترو دارای برچسب استفاده نمود. در صورتی که از کودکان نمونه گرفته می شود می بایست از کیسه های پلاستیکی کوچک Urin bag که دارای سوراخ می باشند استفاده شود. در ضمن حتماً باید فرد مریض را راهنمایی نمود. بطوری که ابتدا باید چند قطره اولیه ادرار را خارج نماید تا اگر باکتریهای آلوده کننده محیطی و یا نرمال فلورهای بدن در این منطقه قرار دارند کاملاً شسته شوند و سپس مابقی ادرار را در ظرف آزمایشگاهی تخلیه نماید. (لازم به ذکر است که عفونت مجرای ادراری از ابتدای مسیر ادرار شروع و به مثانه ختم می شود.)

هنگام آزمایش بر روی نمونه ابتدا آنرا تا کان داده تا کاملاً مخلوط شود. سپس لوپ استاندارد در آن فرو برده و پس از خروج آنرا از طرف پهن بر روی پلیت قرارداده و با پهنای آن قطریلیت را رسم می کنیم. در ادامه بدون اینکه آنرا استریل نمائیم بطور زیکزاک از بالا به پائین و سپس از چپ به راست حرکت می نمائیم. (کشت شطرنجی)

هر چه در فاصله خطوط کمتر باشد کلنی های بیشتری ایزوله می گردند. پلیت ها در دمای ۳۷ درجه به مدت ۱۸ الی ۲۴ ساعت انکوبیت می نمائیم. سپس آنها را خارج کرده و کلنی های روی آنها را می شماریم. کلنی های شمارش شده را بر حجم برداشته شده تقسیم می کنیم. مثلاً اگر با لوپ ۰/۰۱ نمونه گرفته باشیم و تعداد نمونه شمارش شده ۲۰۰ کلنی باشد می شود $۲۰۰ \div ۰/۰۱ = ۲۰۰۰۰$ یا به عبارتی ۲×۱۰^۴

از نظر کلینیکی زمانی که تعداد باکتری $۱۰^۶$ باشد عفونت گزارش می گردد ، در صورتی که تعداد $۱۰^۴$ باشد مشکوک می گردیم و اگر $۱۰^۳$ باشد آنرا عفونت تلقی نمی کنیم. (یادآوری می گردد که مثانه می بایست همیشه استریل باشد و تعداد باکتری که پس از محاسبه بدست می آید مشخص کننده همین تعداد باکتری در هر میلی لیتر ادرار می باشد) از نمونه های بدست آمده می توان رنگ آمیزی نمود و بعد از مشخص شدن نوع رنگ آمیزی گرم برای آنها تست های آزمایشگاهی قراردادن نوع میکروب را مشخص نمود.

در ادامه با قراردادن تست های آنتی بیوگرام می توان حساسیت آنها را به آنتی بیوتیکهای مختلف بررسی نمود.

کشت مدفوع

ناخوشی های اسهال یکی از معمولی ترین تغییرات سیستم گوارشی انسان است که به طرق مختلف بوجود می آید:
الف- مصرف دارو :

ترکیبات ضد میکروبی همچون کلیندامایسین و لینکومایسین سبب اسهال می شوند. این اسهال بسته به فرد درگیر می تواند از حالت خفیف تا خیلی شدید متغیر باشد و بعضاً می تواند در مواردی خاص در درون روده تولید غشاء کاذب نماید. در این صورت دارو نباید ادامه پیدا کند.

ب- مسمومیت غذائی :

در این نوع درگیری می بایست تاریخچه بیماری بررسی گردد بطوری که اگر فقط اسهال داشته باشد ولی تب نداشته باشد می توان احتمال داد که غذای مصرف شده به سم میکروبی آلوده بوده است و معمولاً این نوع عارضه بعد از گذشت مدت زمان ۲ الی ۴ ساعت بعد از خوردن غذا شروع می شود و بعد از گذشت چند ساعت (بسته به توانائی فرد) خود به خود خوب می شود. باکتری *Staph aureus* یکی از متداول ترین باکتریها در این زمینه می باشد.

در صورتی که علائم بعد از گذشت ۱۲ الی ۱۶ ساعت مشخص گردد احتمال اینکه *Clostridium perfringens* باشد زیاد تر است. اگر اسهال همراه با تب باشد احتمال حضور *Salmonella* و *Shigella* در روده وجود دارد. در تمام موارد ابتدائی بایست تاریخچه قبل از بیماری از وی پرسیده شود و سپس از مدفوع نمونه گرفت و آنرا بر روی محیط های مختلف کشت داد.

ج- آمیب های روده ای :

گاه آمیب روده ای مانند انتاموباهیسیتولیتیکا عامل بروز اسهال می باشد که معمولاً این نوع اسهال همراه با خونریزی می باشد و بعضاً آن قدر خون زیادی باشد که به فرد اجابت مزاج دست می دهد. در حالی که روده وی پر از خون است و از مدفوع خبری نیست.

در هر صورت می توان با قراردادن مقداری از نمونه مدفوع بر روی لام (بوسیله اپلیکاتور) و قراردادن یک تادو قطره یُد بر روی آن ، نمونه را زیر میکروسکوپ قرار داد و با بزرگنمایی ۴۰ محتویات آنرا بررسی نمود. در این حالت می توان تخم انگل ، گلبولهای قرمز و یاسفید را بررسی نمود. (البته لازم به ذکر است که گاه خونریزی بصورت میکروسکوپی می باشد)

این موضوع باید همیشه مدنظر باشد که برخی از باکتریهای روده ای مانند شینگلا به سرعت در نمونه از بین می روند و می بایست بلافاصله بر روی آن آزمایش صورت گیرد. زمانی که اسهال خونی زخم ی دهد می توان از Rectal swab استفاده نمود یا بعبارتی سواب را در داخل مقعد و پشت اسفنگتر فرستاد و آنرا به اطراف چرخاند تا به دیواره تماس یابد و سپس با استفاده از همان سواب بر روی محیط های مختلف کشت داد.

کشت مدفوع بطور قراردادی در شرایط هوازی صورت می گیرد چون اکثر باکتریهای این گروه بی هوازی اختیاری می باشند (مانند E.coli)

جهت جداسازی نمونه و همچنین غنی سازی آن ابتدا از مدفوع به اندازه ۱ الی ۲ گرم نمونه گرفته و آنرا در داخل ۱۵ میلی لیتر محیط Selenite F کشت می دهیم. این محیط باعث تکثیر باکتریهای همچون سالمونلا و شیگلا شده و از رشد سایر باکتریهای موجود در روده جلوگیری می کند. پس از گذشت ۱۲ الی ۱۴ ساعت از این محیط نمونه گرفته و بر روی محیط هائی همچون EMB، S.S و Mac Conkey کشت می دهیم. سپس بعد از رشد کردن کلنی ها از آنها نمونه گرفته و با استفاده از تست های آزمایشگاهی آنها را تعیین هویت می نمائیم.

جلسه دوازدهم: میکروبیولوژی شیر

شیربه دلیل غنی بودن از ترکیبات قندی و پروتئینی شرایط لازم برای آلودگی را دارد. بنابراین در نگهداری آن باید دقت لازم را مبذول نمود و همچنین لازم به ذکر است که شیر پاستوریزه صرفاً فاقد باکتریهای بیماریزا می باشد بطوری که اگر در شرایط غیر از یخچال قرار داده شود میکروب های موجود در آن رشد کرده و باعث فساد شیر می شوند.

کیفیت شیر: مقدار یک میلی لیتر متیلین بلور در لوله آزمایش حاوی ۱۰ میلی لیتر شیر وارد می کنیم و سپس آن را درون حمام بخار ۳۷ درجه قرار می دهیم. متیلین بلور در شرایط اکسید، آبی و در شرایط احیاء، سفید رنگ است و در صورت فعالیت باکتریهای شیر به دلیل مصرف اکسیژن متیلین بلو احیاء شده و بی رنگ می گردد. حال هر چه محیط آلوده تر باشد سرعت مصرف اکسیژن و در نتیجه احیاء متیلین بلو بیشتر است. زمانی احیاء شدن متیلین بلو کامل است که $\frac{4}{5}$ لوله بی رنگ شده باشد و در ضمن هر از نیم ساعت می بایست وضعیت لوله را بررسی نمود. سپس مطابق استانداردهای بین المللی، کیفیت شیر را به صورت زیر گزارش می نمائیم:

۱- شیر مرغوب: شیری است که در مدت ۵/۵ ساعت متیلین بلو احیاء نمی شود. در این حالت، تعداد باکتریها کمتر از ۰/۵ میلیون در هر میلی لیتر است.

۲- شیر خوب: شیری است که در کمتر از ۵/۵ ساعت و بیشتر از دو ساعت، متیلین بلو احیاء می شود. در هر میلی لیتر این شیر حدود ۰/۵ تا ۴ میلیون باکتری وجود دارد.

۳- شیر آلوده: شیری است که در کمتر از ۲۰ دقیقه، متیلین بلو بی رنگ می شود. در هر میلی لیتر این شیر بیش از ۲۰ میلیون باکتری وجود دارد.

مشاهده هریک از موارد زیر نشانه آلودگی شیر می باشد و باعث می گردد تا شرایط میکروبی شیر بطور ویژه بررسی شود: ترش شدن شیر (بدلیل اسید لاکتیک)، وجود حبابهای گاز در شیر (بدلیل مصرف لاکتوز)، شیر لخته شده (بدلیل فعالیت آنزیم های پروتئولیتیک)، حالت رشته ای یا کشدار شدن شیر (بدلیل باکتریهای کپسول دار)، خامه تکه تکه شده (بدلیل لسیتیناز)

کشت شیر: از نمونه شیر ابتداءت تهیه نموده و از رقت 10^{-1} به میزان ۰/۱ میلی لیتر بر روی محیط Nutrient agar کشت Lawn می دهیم. پلیت ها را در دمای ۳۲ درجه به مدت ۲۴ الی ۴۸ ساعت نگهداری می کنیم. (البته لازم است تا همین شرایط را بصورت بی هوای نیز بوجود آورد). پس از گذشت زمان مورد نظر کلنی ها را شمارش می نمائیم. بطور استاندارد تعداد کلنی های بایست از عدد ۳۰ کمتر باشد.

میکروب های شیر: در آزمایش های میکروبی شیر احتمال وجود باکتریهای همچون کلیفرم ها، استرپتوکوک مدفوعی، کپک ها و مخمرها، استافیلوکوکوس اورئوس، اسپورکلیترییدیوم، سالمونلا و عامل تب مالت وجود دارد.

جلسه سیزدهم: میکروبیولوژی خاک

هدف از این آزمایش مشاهده میکروب های موجود در خاک است. یک گرم از خاک را وزن نموده و سپس از آن رقت 10^{-1} تهیه نموده و با قراردادن یک قطره از آن بر روی لام و پس از خشک شدن آن را به روش گرم رنگ آمیزی می کنیم و شکل باکتریهای مشاهده شده را ترسیم می نمائیم.

برای کشت باکتریهای موجود در خاک به دلیل حضور انواع باکتریهای بی هوازی و هوازی باید از روش Pure plate استفاده نمود. در این روش ابتدا محیط کشت Nutrient agar را به میزان ۹ میلی لیتر در لوله آزمایش ریخته و به همین صورت اتوکلاومی نمائیم. پس از خروج از اتوکلاو برای ممانعت از سفت شدن آنها را در حمام بخار 40 الی 45 درجه قرار میدهیم. سپس از رقت های 10^{-4} ، 10^{-5} و 10^{-6} یک میلی لیتر را برداشته و کف یک پلیت استریل و خالی قرار می دهیم و در ادامه یک لوله حاوی Nutrient agar را بر روی آن تخلیه می کنیم و آن را بر روی میز کار بطورت 8 انگلیسی با ملایمت تکان می دهیم و بعد اجازه می دهیم تا محیط جامد شده و بعد تمام پلیت ها را در دمای 20 الی 25 درجه به مدت 24 الی 48 دقیقه می دهیم. در این شرایط باکتری های بی هوازی در پائین و باکتری های هوازی در بالای محیط رشد می کنند.

در پلیت ها علاوه بر بررسی تعداد باکتریها، می توان آنتاگونیست های احتمالی را مشاهده نمود.

این آزمایش را می بایست برای باکتریهای سرمادوست و گرمادوست نیز بررسی نمود. به همین دلیل ابتداء رقت های 10^{-2} ، 10^{-4} و 10^{-6} را از نمونه خاک تهیه می نمائیم. سپس با قراردادن 1 الی 0.1 میلی لیتر از نمونه (بر حسب قطر پلیت) بر روی محیط کشت آنرا کشت Lawn می دهیم. (باید توجه نمود که میله های شیشه ای که جهت پخش نمونه استفاده می شوند می باست توسط الکل ضد عفونی گردند.)

در ادامه یک پلیت را در دمای 10 درجه، دیگری در دمای اتاق و آخرین پلیت را در دمای 60 درجه قرار می دهیم. در این آزمایش علاوه بر اینکه توانسته ایم باکتریها را بر حسب نوع دمای رشد تفکیک نمائیم، می توانیم شاهد رشد انواع کلنی با بعضاً رنگ های متنوع باشیم.

جلسه چهاردهم : میکروبیولوژی آب

آب مصرفی می بایست عاری از هرگونه میکروب باشد. در صورتی که در آب E.coli دیده شود نشانه آلودگی آب بامدفع انسان یا فاضلاب است و این آب از درجه اعتبار ساقط است. آب مورد آزمایش باید در شرایط استریل و در ظروف استریل برداشته شود. ابتدا اجازه می دهیم تا به مدت ۵ دقیقه آب از شیر خارج شود. سپس شیر آب را با شعله چراغ الکی ضد عفونی خارج می کنیم. در صورتی که آب حاوی کلر باشد این ماده را توسط تیوسولفات سدیم خنثی می کنیم. بدین صورت که به یک لیتر آب مورد آزمایش ۱۰۰ میلی گرم تیوسولفات سدیم اضافه و باتکان دادن آنرا یکنواخت می کنیم. پس از نمونه گیری باید بلافاصله آزمایش را انجام داد در غیر این صورت باید نمونه آب را در دمای یخچال قرارداد.

جهت بدست آوردن تعداد باکتری در آب مورد آزمایش از روش Pure plate که قبلاً توضیح داده شد استفاده می شود و سپس پلیت ها را در دمای ۳۷ درجه قرارداد و در ادامه تعداد آنرا شمارش می کنیم. لازم به ذکر است که در صورت مشاهده آلودگی با چشم ابتدای بایست با مقداری آب استریل نمونه را رقیق نمود.

بهترین راه برای محاسبه حضور باکتریهای مدفوعی در نمونه استفاده از تست MPN یا بیشترین تعداد احتمالی باکتری استفاده می کنیم. جهت انجام آزمایش ۱۰۰ سی سی از آب مورد نظر را تهیه می نمائیم. همچنین جهت انجام این آزمایش نیاز به محیط کشت Lactose broth می باشد. ۹ لوله از این محیط تهیه می نمائیم بطوری که ۳ لوله اول از غلظت دو برابر داراست. از نمونه تهیه شده به سه لوله اول که دارای غلظت دو برابر است به هر یک ۱۰ سی سی ، به سه لوله دوم به هر یک یک سی سی و به سه لوله آخر ۱/ سی سی اضافه می کنیم. لازم به ذکر است که جهت مشاهده تولید گاز باید به تمام لوله ها از قبل لوله دورهام اضافه نمود. لوله ها را در دمای ۳۷ درجه به مدت ۲۴ ساعت قرار می دهیم. سپس به وضعیت لوله ها و تولید گاز در آنها دقت می نمائیم. در صورتی که در سه لوله اول دو تایی ان گاز تولید کرده باشد و در سه لوله دوم یک مورد آن و در سه لوله آخر نیز یک مورد گاز ایجاد شده باشد ، عدد ۲۱۱ بدست می آید که با توجه به جدول MPN یک عدد که نشانه تعداد باکتری های مدفوعی در ۱۰۰ سی سی می باشد محاسبه می شود.

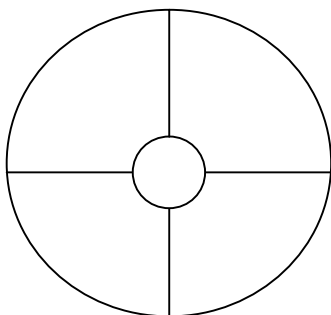
تعداد صفر تا یک مورد E.coli نشانه آب خوب ، ۱ الی ۳ عدد نشانه آب نسبتاً خوب ، تعداد ۳ الی ۱۰ عدد نشانه آب آلوده و تعداد ۱۰ عدد نشانه آب بسیار آلوده است در دو مورد آخر باید اعلام شود که آب قابل آشامیدن نیست.

پس از تست MPN باید برای آب تست های تأییدی ، تأکیدی و تکمیلی قرارداد شود. در تست تأییدی از محیط هائی که گاز تولید کرده اند بر روی EMB کشت می دهیم. در تست تأکیدی در صورت مشاهده کلنی هائی با جلای فلزی و یا صورتی در مرحله قبل آن را مجدداً به محیط Lactose broth جهت تولید گاز انتقال می دهیم و در تست تکمیلی در صورت تشکیل مجدد گاز از همان کلنی ها تست های شناسائی جهت باکتری های روده ای قرارداد می شود.

جلسه پانزدهم: تاثیر عوامل فیزیکی

1- Thermal death time (TDT)

در این آزمایش ابتدا سوسپانسیون میکروبی رادری لوله آزمایش تهیه کرده و حمام بخار را بر روی دمای ۶۰ درجه تنظیم می کنیم. سپس از محیط Nutrient agar استفاده کرده و ضمن اینکه پشت آنرا به صورت مساوی به چهار قسمت تقسیم می کنیم بر روی اولین قسمت عبارت C یا کنترل را حک می کنیم و از سوسپانسیون مورد نظر بایک لوپ نمونه گرفته و در این قسمت بصورت خطی کشت می دهیم. سپس لوله را به حمام بخار انتقال داده و ۱۰ دقیقه زمان می گیریم و باز ضمن اینکه پشت محیط کشت عبارت ۱۰ را حک می کنیم از آن نمونه گرفته و بصورت خطی کشت می دهیم. باز لوله را به حمام بخار برده و دوباره ۵ دقیقه زمان می گیریم ولی در پشت محیط عبارت ۱۵ را حک می کنیم و پس از کشت مجدداً این اعمال را تکرار می کنیم.

در ادامه محیط کشت را به انکوباتور انتقال داده و در دمای ۳۷ درجه به مدت ۲۴ ساعت قرار می دهیم. پس از این مدت زمان به خطوط کشت نگاه می کنیم. مشاهده می شود که در کنترل و در زمانهای ۵، ۱۰ و ۱۵ رشد داشته ایم ولی از زمان ۲۰ به بعد رشدی مشاهده نمی شود پس بیان می کنیم که $TDT \geq 20$ به این دلیل که مانعی داریم که آیامیکروب دقیقاً در دقیق ۲۰ و یا ۲۱ به بعد کشته شده است و این خود نیاز به تکرار دوباره آزمایش و این بار زمان های حداقل رانیز باید اندازه گیری نمائیم.

2- Thermal death point (TDP)

این آزمایش عکس آزمایش قبل است بطوری که در اینجا زمان ثابت است و دما تغییر می کند. زمان در این آزمایش ۱۰ دقیقه می باشد و دما از ۵۰ درجه شروع شده و بعد به ۶۰ و ۷۰ درجه ختم می شود. برخلاف آزمایش قبل که بایک لوله می توانستیم تمام آزمایش را انجام دهیم در این مرحله برای هر دما بایک لوله مجزا به مدت ۱۰ دقیقه مورد استفاده قرار دهیم.

